

REPOLA-SEURA R.Y.

Repolainen 49

Jäsentiedote 1/2009

Internetistä löytynyttä tilastoa Repolasta vuodelta 2008

*Käännös Jorma Pikarinen
julkaistu 1.1.2009*

Repolan asukkaat v. 2008

Repola kylä 1049 asukasta

Omelia	4
Kolvasjärvi	1
Haukkasaari -	
Yhteensä	1054

Asukkaat sukupuolen mukaan

Miehiä	402
Naisia	500
Lapsia	152
(poikia 68, tyttöjä 84)	
Yhteensä	1054

Asukkaiden keski-ikä 42 vuotta

Asukkaiden sosiaalinen jakautuminen

Työssäolevia	228
Työikäisiä työttömiä	210
Eläkeläisiä	402
Työssäolevia eläkeläisiä	50
Alle 18 v.lapsia	152
yhteensä	1054

Asukkaat kansallisuuden mukaan

venäläisiä	494
karjalaisia	230
valkovenäläisiä	218
ukrainalaisia	56
suomalaisia	11
tšuvasseja	15
tataareja	4
mordvalaisia	4
vepsäläisiä	5
puolalaisia	5
latvialaisia	2
gagausia	2
liettualaisia	2
saksalaisia	2
baškiirejä	1
unkarilaisia	1

Kansallisuuksia yhteensä 16

Kannen kuva: Kaisa Kilpeläinen

Repola - Seura saattohoitoon?

Seura koontuu vuosikokoukseen sa huhtikuun 26.päivä Joensuuhun päättämään seuran toiminnasta. Kokouksen asialista tässä lehdessä sivulla 6. Siellä otetaan keskusteluun Repola-Seuran toiminnan päättäminen, jos vuosikokouksessa ei löydy uusia toimijoita seuran hallintoon. Olen toiminut henkilökohtaisesti kuusi vuotta puheenjohtajana, sihteerinä ja toimittanut seuran tiedotetta Repolaista. Nyt en enää missään tapauksessa pysty jatkamaan puheenjohtajana perhesyistä.

Vuosikokous keskustelkoon tilanteesta ja jos tarvittavia toimijoita puheenjohtajuudesta lähtien ei löydy jatkamaan pitää Repolaisen numerossa 50 (syyskuussa) ilmoittaa lopetuskokous. Asiaa koskeva sääntöjemme 11 § myös sivulla 6.

Yhteismatka Repolaan toteutune 17.-20.7. Matkan ajankohta on tällä kertaa viikkoa myöhemmin, kuin tavallisesti ja silloin ei Repolassa ole kyläjuhlaa (paasniekka). Joku on aiem-

min matkaa tiedustellessaan ilmoittanut, että hänelle ei milloinkaan sovi heinäkuun ensimmäinen viikonloppu. Toivotavasti matkan ajankohta sopii myös hänelle. Matkan järjestää Matka - Haitari Juuasta. Matkailmoitus sivulla 5.

Kohti kevättä ja hyvää pääsiäisaikaa lukijollemme!

Kuhmossa 31.maaliskuuta 2009

Tuula Kilpeläinen

044 330 5529

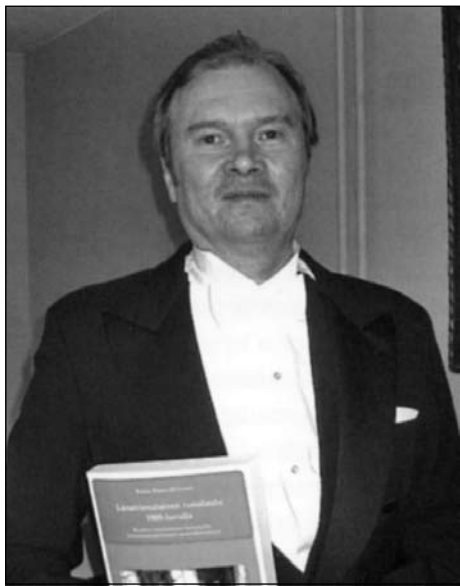
tuula.kilpelainen@iki.fi

ps. muistathan kurkistaa kotisivuillemme repola-seura.org, sieltä löydät kaikki 48 ilmestynyttä Repolaista!

Tapahtui omassa piirissämme

Pekka Huttu-Hiltusen väitöskirja tarkastettiin Sibelius-Akatemiassa

Seuramme hallituksen jäsenen, kuhmolaisen kansanmusiikin tutkijan Pekka Huttu-Hiltusen väitöskirja ”Länsivienalainen runolaulu 1900-luvulla” tarkastettiin Sibelius-Akatemiassa 17.1.2009. Väitöstutkimus on ensimmäinen etnomusikologinen tutkimus vienalaisesta runolauluperinteestä, ja sen vuoksi erityisen merkittävä. Vaikka Repolan alue ei suoranaisesti kuulu tutkimuksen kohdealueeseen, monet tutkimuksen johtopäätöksistä pätevät myös siellä. Huttu-Hiltunen on tallenta-

JumA. Kuvaaja Janne Seppänen.

nut myös Repolan lauluja ja muutakin suullista perinnettä. Repolainen onnittelee Pekkaa väitöksen johdosta.

Tuonilmaisiiin siirtyneitä:

Vanhin Repolassa syntynyt seuramme jäsen Viktor Mauranen oli syntynyt Repolan Koropin kylässä 24.6.1915 ja kuoli Liekassa 28.11.2008.

Hänellä kebiet mullat!

Matkusta hyvässä Seurassa!

Seuran yhteismatka Repolaan kesällä 2009

Koska Repolaisessa 48 ilmoitettu matka kiinnosti alustavasti noin 15 henkilöä, matka tehdään 17.–20.7.2009 (pe–su). Matkareitti perinteiseen tapaan Joensuusta Kuhmon ja Vartiuksen rajanylityspaikan kautta Repolaan. Matkan hinta noin 150 e sisältäen ryhmäviisumin, jos riittävä määrä lähtijöitä (25–30) ilmottautuu, ilman viisumia 110 e. Repolassa perhemajoitus ja täysihoito 60–80 e/ 3 vrk maksetaan majoittajille suoraan. Tiedustelut ja ilmottautumiset **toukokuun** loppuun mennessä matkatoimisto Matkahaitariin p. 0400 337 075 tai s-postilla jouko.brelo@kolumbus.fi.

Repolan tiellä 2008

Matkatauko 2008

Matka-ohjelmassa mm. yhteinen tsaiju- ja keskustelutilaisuus repolalaisten kanssa aiheena yhteistyö Repola-seuran kanssa. Myös toiveet matkoista tisiin syrjäkyliin ilmottautumisen yhteydessä.

Repola-Seuran Vuosikokouksen 26.4.2009

Hotelli Juliessa asialista:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, sihteeri ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja tarvittaessa 3 ääntenlaskijaa
3. Vahvistetaan äänioikeusluettelo
4. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
5. Vahvistetaan kokouksen työjärjestys
6. Esitellään vuosikertomus vuodelta 2008, tilinpäätös ja tilintarkastajain lausunto
7. Päätetään vuosikertomuksen hyväksymisestä ja tilinpäätöksen vahvistamisesta
8. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille
9. Muut hallituksen vuosikokoukselle esittämät asiat:
 - 9.1. Repola-Seuran lakkauttamisen: Keskustelu
 - 9.2. Vanhojen vv. 2004-2007 kertyneiden (pääasiassa jäsenmaksusaatavien) tilivelkojen poistamisesta tilinpäätöksestä
10. Päätetään jäsenmaksujen suuruudesta
11. Päätetään palkkioista ja kulkorvauksista
12. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio
13. Valitaan hallituksen puheenjohtaja, ja hallituksen jäsenet
- erovuoroisten tai eronneiden tilalle sekä heille henkilökohtaiset varajäsenet
14. Valitaan kaksi tilintarkastajaa sekä kaksi varatilintarkastajaa
15. Käsitellään muut mahdollisesti esilletulevat asiat, joista ei kuitenkaan voida päättää (näistä asioista oltava kirjallinen esitys tammikuun loppuun mennessä hallituksen puheenjohtajalla)
16. Kokouksen päätös

Sääntöjen 11§

Sääntöjen muuttaminen ja yhdistyksen purkaminen

Päätös sääntöjen muuttamisesta ja yhdistyksen purkamisesta on tehtävä yhdistyksen kokouksessa vähintään kolmen neljäsosan (3/4) enemmistöllä äänestyksessä annetuista hyväksytyistä äänistä. Kokouksutuksessa oltava maininta sääntömuutoksesta ja kutsuun on liitettävä säännöt sekä sääntömuutosehdotus.

Yhdistyksen mahdollisesta purkamisesta on myös mainittava kokouksutuksessa. Yhdistyksen purkauksessa on sen varat ja omaisuus käytettävä yhdistyksen tarkoituksen edistämiseen, purkamisesta päättävän kokouksen määräämällä tavalla. Yhdistyksen tullessa lakkautetuksi varat ja omaisuus käytetään samaan tarkoitukseen.

Toimintakertomus 2008

1. Yleistä

Vuosi 2008 oli seuran 24. toimintakausi

Repolan historiankirjan myyntiä jatkettiin.

Seuran toiminta noudatteli edellisten vuosien toimintatapoja.

Suunniteltiin

2. Jäsenistö

Toimintakauden lopussa yhdistyksessä:

92 vuosijäsentä ja 55 ainaisjäsentä. Jäsenmaksut olivat: perhejäsemaksu 15 e, ainaisjäsenmaksu 180 e ja kannatusjäsenmaksu 30 e. Vapaaehtoinen tukimaksu 25 e esim. tiettyyn tarkoitukseen.

3. Hallitus

Hallitus kokoontui 4 kertaa.
puheenjohtaja: Tuula Kilpeläinen,
varapuheenjohtaja: Pentti Tuomi
taloudenhoitaja: Pekka Hukkanen
jäsen sihteeri: Päivi Kiiskinen.

4. Kokoukset

Vuosikokous pidettiin 27.4.2008 Kontiolahdella hotelli Juliessa.

Läsnä oli 14 seuran jäsentä

5. Julkaisutoiminta

REPOLAINEN –jäsenlehti ilmestyi toimintakaudella 3 numeroa, jotka laitettiin myös seuran kotisivuille www.repola-seura.org. Jäsenistön lisäksi julkaisua postitettiin 20:lle yhteistyökumppanille Karjalassa ja Suomessa. Internet-sivujen ylläpidosta vastasivat Ilpo Kantonen ja Mikko Pikarinen.

6. Yhteistoiminta ja matkat

Yhteistyöryhmiä (henkilöitä ja/ tai järjestöjä) oli Suomessa 12 ja Venäjän Karjalassa 10.

Repolan sukulais- ja praasniekkamatkalle osallistui 30 henkilöä, joista 8 liittyi seuran jäseniksi. Matkan järjestäjänä toimi Matka-Haitari Jouko Brelo Juuasta.

7. Muu toiminta

Aunuksen Repola -kirjan myyntiä jatkettiin. Yhdistyksen myyntitarvikevarastoa hoiti taloudenhoitaja Pekka Hukkanen.

8. Talous

Tilikauden 1.3.2008 – 29.2.2009 TULOT 1923,65 e, MENOT 1707,85 e, TULOS 215,80 €.

Hallitus

Metsätalouden murrokset Repolassa 1950 -luvulta nykypäivään

Repola kylätutkijan näkökulmasta OSA 1

Kiinnostukseni Repolaan perustuu siihen, että olen tutkinut 1980-luvun puolivälistä lähtien rajan toisella puolella sijaitsevan Lieksan kehitystä. Luonnonmaantieteellisesti ja historiallisesti Lieksa näytti jatkuvan rajan yli Repolaan. Repolan alueen vesistöt laskevat Lieksanjokea pitkin rajan toiselle puolelle Pieliseen, joten kauppa- ja uittoyhteydet rajan yli ovat olleet luontevia. Alueella liikuttiin 1920-luvun alkuun saakka vapaasti valtioiden rajoista paljoakaan välittämättä. Repolan ympäristöstä hakattuja tukkeja uitettiin Suomen puolella sijaitseville sahoille 1980-luvulle saakka, minkä jälkeen siirryttiin autokuljetuksiin.

Lieksajärvi sijaitsee Venäjän puolella ja Repolan kylä sen rannalla. Repolassa syntynyt karjalainen kirjailija Nikolai Laine (oikealta nimeltään Nikolai Gippijev, 1920–1984) julkaisi vuonna 1958 kotiseutuaiheisen runokokoelman nimellä Lieksan lauluja. Viisikymmentä vuotta myöhemmin Lieksan kaupunki tilasi kotiseutuaiheisen musiik-

kiteoksen Rajan mailla, jonka yksi osa on nimeltään Lieksan laulu. Sen on sanoittanut lieksalaislähtöinen kirjailija Heikki Turunen (s. 1945). Laine ja Turunen hehkuttavat hyvin samankaltaisesti salojen rauhasta, vaaramaiseman jylhydestä ja kotijärven kutsusta:

Lieksajärvi, taas edessäin pauhaat.

Taasen matkan sun luoksesi tein.

*Ilman sinua löydä en rauhaa,
oma ainainen rakkautein!*

(Nikolai Laine: Lieksan lauluja, 1958)

Minä rannalla synnyin Pielisen ylhän,

koti Karjalan habmon sen sinessä näin.

*Vaaramaiseman kasvatti olen mä jylhän,
havumetsien laulu soi sydämessään.*

(Heikki Turunen: Lieksan laulu, 2008)

Laineen ja Turusen Lieksan laulujen innoittamana olenkin antanut Lieksaa ja Repolaa koskevan tutkimuskokonaisuuteni työnimeksi Lieksa kahdella puolella rajaa. Tarkoitukseni on kuvata ja vertailla alueiden vaiheita vuosina 1950 - 2010 sekä etsiä

niiden kehityksestä erilaisia ja yhdenmukaisia piirteitä. Keskityn erityisesti tarkastelemaan metsien ja metsätalouden merkitystä kylien ja elämäntapojen muutoksessa.

Aloitin Repolaan tutustumisen osallistumalla heinäkuussa 2008 Repola-seuran järjestämälle matkalle. Matkan aikana haastattelin miltei koko ikänsä Repolassa asuneita Ivan Lasarevia (s. 1928) ja Albert Ilosta (s. 1932) sekä sinne 1960-luvun alussa muuttanutta Anatoli Nuijaa (s. 1936). Marraskuun lopulla tein kollegani Katri Karkisen kanssa matkan Mujejärvelle, Lentieraan ja Repolaan, jolloin haastattelimme mm. Lentieran puunkorjuuyrityksen varajohtajaa Anatoli Retukovia (s. 1949) ja Mujejärven puunkorjuuyrityksen tuotannollista johtajaa Edvard Sipchitciä sekä Mujejärven piirihallinnon edustajia. Hyödyllistä tietoa saimme myös paikallisilta asukkailta, erityisesti Lusmassa syntyneeltä ja Lentierassa asuvalta Galina Isarevalta (s. 1946). Seuraavassa esitän näihin haastatteluihin ja muutamiin kirjallisiin lähteisiin nojautuen alustavia havaintoja siitä, miten metsätalouden murrokset ovat vaikuttaneet Repolan alueen kehitykseen

1950-luvulta nykypäivään. Keskeisiä kirjallisia lähteitani ovat Asko Saarelaisen toimittama kirja Hukan hännän mitalla (2004) sekä Voitto Pölkkin teos Venäjän puu (2008). Historiallista taustatietoa on löytynyt myös Repola-Seuran julkaisemasta kirjasta Aunuksen Repola (2001), jossa alueen vaiheita on kuvattu 1940-luvulle saakka. Jatkan siis siitä, mihin kirja päättyy (teosta vielä myynnissä seuralla -toim. huomautus).

Uitto- ja metsätyökylien kukoistus

Hyvien uittoyhteyksien ansiosta tuli Repolan metsistä jo 1800-luvulla tärkeä puunhankinta-alue Suomen kasvavalle sahateollisuudelle. Kulkuyhteydet Repolasta Venäjän suuntaan olivat huonot, joten Suomi oli vuosikymmeniä ainoa mahdollinen puunkuljetuksen suunta. Niinpä puukauppa jatkui rajan yli vielä senkin jälkeen, kun Suomen ja Neuvostoliiton välisestä rajasta tuli paitsi kahden itsenäisen valtion myös kahden hyvin erilaisen yhteiskuntajärjestelmän välinen jyrkkä ideologinen raja. Rajakauppaan perustuvat hakkuut ja uitto olivat 1920- ja 1930-luvuilla repolalaisien tärkein ansiotyö. Maatalouden kollektivisoinnin yhteydessä Repo-

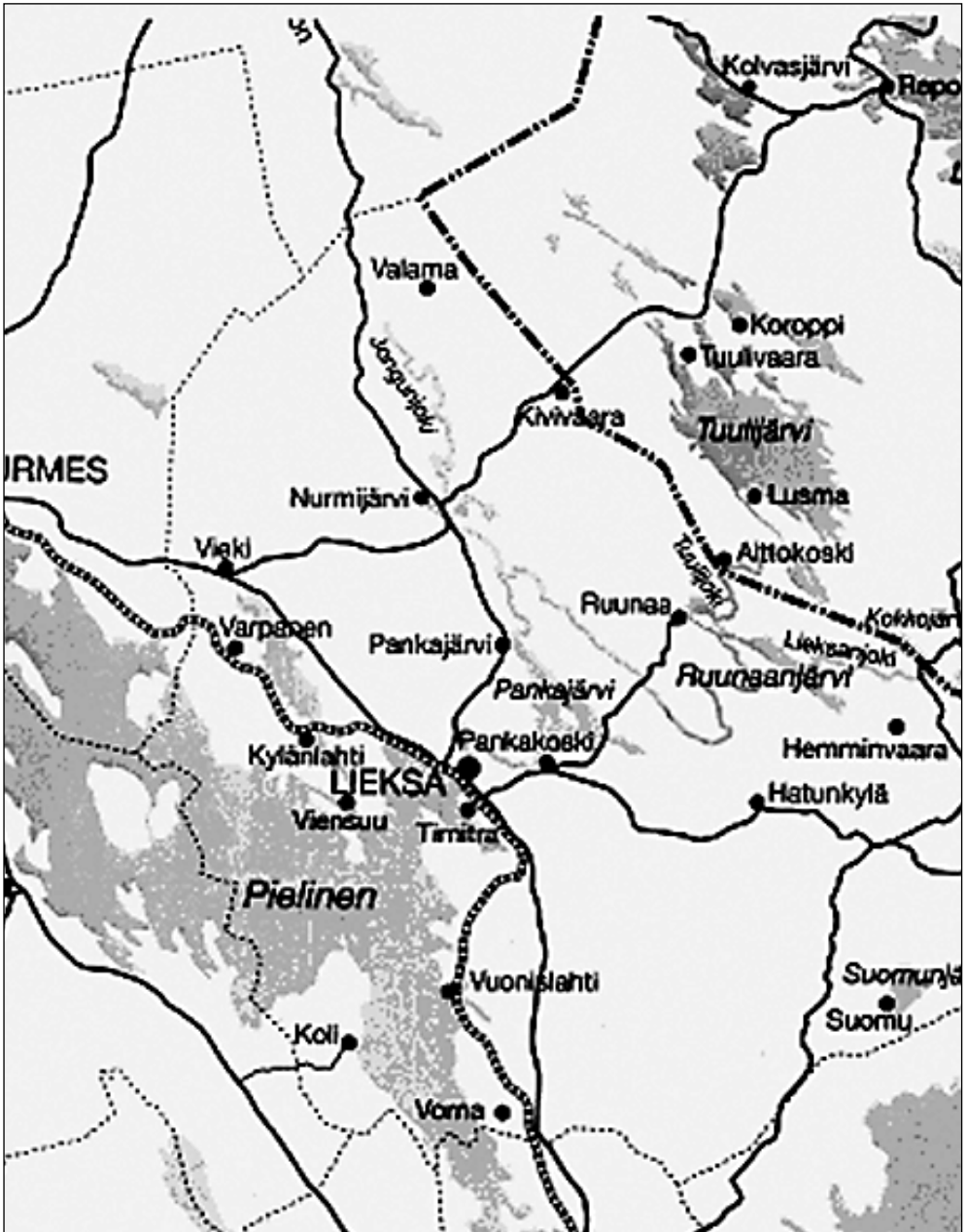
lan piiriin perustettiin 1930-luvun alkuvuosina 12 kolhoosia, joihin yksityiset talonpoikaistaloudet liitettiin kovakouraisesti. Samassa kolhoosissa harjoitettiin yleensä niin metsänhakkuita ja tukinuittoa kuin karjanhoitoakin. Suurin osa kolhoosin miehistä ja hevosista työskenteli talvisin metsässä ja naiset huolehtivat karjataloudesta.

Hakkuut pyrittiin vakinaistamaan perustamalla vuonna 1929 Repolaan metsätalouspiiri (lespromhoz). Suomen puolella Repolan puukaupan keskeisin toimija 1920- ja 1930-luvuilla oli Repola Wood Limited Oy, joka perustettiin vuonna 1924 pääosin Repolan ympäristöstä saatavan puuraaka-aineen varaan. Perustamisvuonaan yhtiö solmi neuvostoviranomaisten kanssa kymmenen vuoden konsessiosopimuksen ja osti Joensuusta Penttilän sahan, josta tuli maailmasotien välillä Repolan tukin keskeisin jalostaja.

Sota lopetti hakkuut Repolan alueella pitkäksi aikaa ja puukaupparajan yli oli pysähdyksissä 1950-luvun puoliväliin saakka. Monet repolalaiset kävivätkin tuohon aikaan savotoilla ja uitossa pidemmällä, esimerkiksi Vienan Kemijoen varrella. Repolan lespromhoz aloitti toimintansa uudelleen vasta vuonna 1954, kun puukauppa Suomeen jäl-

leen käynnistettiin. Repolan ympäristössä alkoivat ennen näkemättömät metsänhakuut, jotka jatkuivat ennätysuurina 1970-luvulle saakka. Hakkuut lisääntyivät samaan aikaan voimakkaasti muuallakin Venäjän Karjalassa, jota oltiin kehittämässä Neuvostoliiton alueellisessa työnjaossa metsäteollisuuden erikoistuvaksi alueeksi. Koska työvoima tarvittiin metsä- ja uittotöihin, lakkautettiin Repolan alueelta maatalouskolhoosit 1950-luvun lopulla. Osa pelloista ja navetoista siirtyi lespromhozin aputalouksille, jotka tuottivat ruokaa metsätyökyliin asutetulle metsä- ja uittotyöväelle. Ne vanhat kylät, joilla ei ollut tehtävää puunkuljetuksessa ja -korjuussa, autioituivat kokonaan. Kolhoosien väki siirtyi uitto- ja metsätöihin ja muutti asumaan metsätyökyliin. Uutta työvoimaa tarvittiin niin paljon, että alueelle muutti väkeä myös Neuvostoliiton muista osista, ennen muuta Valko-Venäjältä.

Suomen puolella Repolan puukauppaa hallitsi Enso-Gutzeit, joka toi 1950-luvulla puuta eniten Tuulijokea pitkin. Tuulijärven itäranalle, Lusmaa vastapäätä, rakennettiin aivan uusi metsätyökylä, Vostotsnyi. Myös vanhemmat asutukset Koroppi, Lusma ja Tuulos muuttuivat metsä- ja uittotyönteki-

Artikkelin yhteydessä julkaistu kartta on peräisin Asko Saarelaisen toimittamasta kirjasta "Hukan hännän mitalla" (Lieksan kansalaisopisto 2004).

jöiden asuinkyliksi. Näissä neljässä Tuulijärven ympäristökylässä asui 1950-luvun lopussa yhteensä yli tuhat ihmistä. Kylissä oli lastentarhat, koulut, kaupat ja muut peruspalvelut. Jo ennen sotia Tuulijärven ympäristössä oli jo metsänhakualue ja kaksi kolhoosia, mutta asukkaita alle 200. Uitto- ja metsätyöntekijöiden kyliksi kehittyivät 1950-luvulla myös monet muut Repolan kylät, kuten Kiimanvaara, Kolvasjärvi ja Saarenpää.

Muita kyliä voimakkaammin kehittyi Lentiera, jonne perustettiin vuonna 1959 oma lespromhoz. Lentierasta tuli vähitellen Suomeen vietävän puun keskuspaikka. Enso-Gutzeit luovutti 1960-luvun puolivälissä Tuulijoen uiton Veitsiluoto Oy:n haltuun ja keskitti toimintansa Lieksanjoelle. Tuulijoki on Lieksanjoen sivuhaara, joka alkaa Tuulijärvestä ja jonka vesistöalueella oli puuta huomattavasti vähemmän saatavilla kuin Lieksanjoen ympäristössä. Lieksanjoen latvavesistöt alkavat Venäjän puolella Kuhmon korkeuksilta, Roukkulanjärven pohjoispuolelta. Repolan alueella jokialueeseen kuuluvat myös Lieksajärven, Suulajärven ja Lentierajärven vesistöt. Lieksanjoki oli 1960- ja 1970-luvuilla Venäjän ja Suomen välisistä rajauittojoista uit-

tomääriltään selvästikin suurin.

Suomen ohella Lentierasta voitiin kuljettaa puuta myös Venäjän sahoille ja tehtaille, kun sinne vedettiin 1960-luvulla pistorata vasta rakennetulta Länsi-Karjalan radalta. Vanhan 300 asukkaan kylän viereen kasvoi uusi metsätyötaajama parakkimaisine, kaksikerroksisine asumuksineen. 1960-luvulla Lentieran asukasluku kasvoi yli 3 000 yltäen Repolan keskuskylän tasolle. Sodassa poltettuun Repolaan oli heti sodan jälkeen tullut varsin verkkaisesti uusia rakennuksia, mutta metsätöiden käynnistyttyä alkoi sielläkin vilkas rakennuskausi.

Repolan ja sen ympäristön kylien kukoistus 1950- ja 1960-luvuilla perustui siihen, että kylillä oli tärkeä tehtävä Suomeen uitettavien puiden kuljetuksessa. Kylät sijaitsivat lähellä uittoreittejä, joten kylien asukkaita tarvittiin keväällä ja kesällä uitossa sekä talvella hakkuutöissä. Repolan puiden uitto toi työtä myös Suomen puolelle: parhaina kesinä Lieksanjoella oli töissä neljäsataa ihmistä. Erityisesti Ruunaan ja Pankajärven kylien asukkaille uitto oli tärkeä ansion lähde. Lieksanjoki laskee Pieliseen ja on siten osa Saimaan vesistöaluetta, joten Repolasta tulleita puuta voitiin uittaa aina Kymijoelle saakka.

Uitto oli erinomaisen sovelias puun kauppaamis- ja kuljetusmuoto Repolan tapaisille alueille, joiden infrastruktuuri oli kehittymätön. Metsäautoteiden lisääntymisen ja rautatieverkoston parantumisen myötä puuta päästiin hakkaamaan ja kuljettamaan myös alueilta, joiden lähellä ei ollut uittovesistöjä. Neuvosto-Karjalassa siirryttiin uitoista maantiekuljetuksiin yleisesti 1960-luvun lopussa. Myös rajauitot loppuivat 1970-luvun puoliväliin

mennessä kaikissa muissa joissa paitsi Lieksanjoessa, jossa ne jatkuivat vuoteen 1986 saakka. Tuulijoella uitto loppui jo vuonna 1972. Uiton loppuminen aloitti Repolan alueella aivan uuden kehitysvaiheen, joka mullisti kylä- ja asutusrakenteen täysin.

Artikkelin toinen osa ilmestyy Repolaisen seuraavassa numerossa.

Pertti Rannikko, Joensuu

Karjalainen keittiö paastonaikana:

Karjalaisten ruokatottumuksissa oli suuri vaikutus ortodoksisella kirkolla, jonka määräysten mukaisesti vuodessa oli laskutavasta riippuen 178–199 paastopäivää. Suur- ja viikkopaastojen (keskiviikkoisin ja perjantaisin) aikana ei ollut lupa syödä liha-, kala- ja maitoruokia. Paasto ei koskenut alle kolmevuotiaita. Kaataessaan maitoa saattoi äiti sanoa opettavaisesti: ”Kiisselie syyväh kauhazel, a maituo orazel” (ora=naskali). Paastopäivien lisäksi helluntain, Iljan-, Makovein- tai Taivaaseen astumispäivän aattona ei saanut syödä kalaa (paitsi sisällä kuivattua). Muiden ortodoksien tapaan karjalaiset olivat kehittäneet

vuosisatojen aikana pitkä listan paastopäivien ruokia, joissa käytettiin naurista, kapakalaa, herneitä, marjoja, talkkunaa sekä hamppuöljyn puserussjätettä.

Seuraavana esimerkkiruokamme, joka maistuu varmaan nykypaastojalle.

Paastonajan sienimuhennos Gribakuaššu

2 dl kokonaisia ohrasuurimoita

5 dl liotettuja suolasieniä

50 g kuivattuja tatteja

2–3 sipulia

2–3 rkl ruokaöljyä

Kiehautetaan kuivat sienet. Kei-

tinveteen lisätään ohrasuurimot. Puuro saa olla sakeaa. Liotetut, valutetut ja pilkotut suoslasienet paistetaan sipulihakkeluksen kanssa öljyssä. Lisätään ohraryynipuuron joukkoon, haudutetaan ja tarkistetaan suola. Lisätään vielä vähän ruokaöljyä tai smetanaa. Nautitaan kuumana.

Paastosta päästyä valmistettiin pyhiksi kertyneistä munista, rahkasta ja voirasvasta

Pääsiäiskakkua

1 kg rahkaa
5 munan keitetyt keltuaiset
2 dl sokeria
½ kg pehmeää voita
50 g rusinoita
2 rkl appelsiinin keltaista kuorta
3 tl vaniljasokeria

Kuoritaan perunankuorimaveitsellä appelsiineista kuoret (2 appelsiinia) ja hakataan ne leikkuulaudalla pieniksi palasiksi. Jos kuoret ovat kuivattuja, murskataan ne huhmassa.

Sekoitetaan kulhossa pehmeä voi, rahka, keitetyt keltuaiset, sokeri, vaniljasokeri ja appelsiininkuorimurska massaksi.

Vuorataan sopiva muotti harso-

kankaalla (3 suodatinsuppiloa tai pashamuotit). Kaadetaan massa muotteihin ja kevyt paino päälle.

Annetaan asettua jääkaapissa. Kakku on valmis seuraavana päivänä, kun neste on valunut. Kuumotaan varovasti tarjoiluvadille ja koristellaan (vrt.pääsiäspashat)

*Reseptit Roza Nikolskajan kirjasta
"Karjainen keittiö" 1990*

Kristuksen ylösnouseminen

Kalevala 160 vuotta

Elias Lönnrot 1802–1884

Kalevala on suomalaisten ja karjalaisten kansalliseepos. Se koostuu Vienen Karjalasta ja Itä-Suomesta kerätyistä vanhoista kansanrunoista, jotka siirtyivät sukupolvelta toiselle laulurunoina. Kajaanin piirilääkäri Elias Lönnrot keräsi 1820–1840-luvuilla runoja ja tutki aiempien kerääjien runoaineistoja. Näistä hän koos-

ti yhtenäisen seikkailukertomuksen, eepoksen. Tälle hän antoi nimeksi Kalevala, kuten sen sankarien - Väinämöisen, Ilmarisen ja Lemminkäisen - asuinkyläkin.

28. helmikuuta vuonna 1835 Elias Lönnrot allekirjoitti Kalevalan ensimmäisen painoksen esipuheen. Ensimmäisinä ryhtyivät Kalevalan päivää viettämään Keisarillisen Aleksanterin yliopiston eli nykyisen Helsingin yliopiston Savo-karjalaisen osakunnan ylioppilaat, jotka ottivat päivän vuosijuhlapäiväkseen. Ensimmäinen juhla pidettiin Helsingin Kaisaniemessä 1865, jolloin ohjelmaan kuului puhe Lönnrotille, savo-karjalaiselle kansalle, isänmaalle ja lopuksi esivanhempien muistolle. Liputuspäiväksi Kalevalan päivä tuli vuonna 1978, ja samalla päivä vahvistettiin myös suomalaisen kulttuurin päiväksi.

Uusi Kalevala, jonka sekä me että maailma tunnemme nykyään varsinaisena Kalevalana, ilmestyi vuonna 1849. Uudes-

sa Kalevalassa on 50 runoa Vanhan Kalevalan 32 runon sijaan, sekä myös kokonaan uusia kertomuksia, kuten runot Kullervon kohtalosta. Tänä vuonna vietämme Uuden Kalevalan 160-vuotisjuhlavuotta; ensi vuonna taas on vuorossa Vanhan Kalevalan 175-vuotisjuhlavuosi.

Miksi Kalevalasta sitten tuli niin merkittävä kirja, että se nousi nopeasti niin Suomen kansalliseepokseksi kuin maailmankirjallisuuden klassikoksi, ja on käännettyin suomenkielinen kirja yli 60 eri kielen käännöksellään? Kalevalan ilmestymisen aikaan, 1800-luvulla, oli vallalla voimakas kansallisromanttinen ja nationalistinen virtaus. Tuolloin korostettiin kunkin kansakunnan historiaa, kulttuuria ja symboleita sekä uskottiin, että paras valtiomuoto on yhden kansakunnan muodostama kansallisvaltio. Kalevalan uskottiin

kuvaavan suomalaisten muinaista historiaa. Tuolloin Venäjään kuuluneen autonomisen Suomen virallinen kieli oli ruotsi, mutta suomen kielen asemaa haluttiin parantaa. Kansalliseepokselle oli tilausta; se oli vahva suomalaisuuden ja suomenkielisen kulttuurin symboli; eikä vähiten siksi, että se oli ensimmäinen suomeksi kirjoitettu kaunokirja. Kalevalan synty tapa, sen muodostuminen kansan suussa eläneistä taruista ja runoista, vaikutti myös Kalevalan vastaanottoon ja sen korottamiseen kansalliseepokseksi. Osaksi Kalevalan ansiosta Suomella on kansallinen kulttuuri, oma kieli ja historia. Omalla osallaan Kalevalan julkaiseminen vaikutti tätä kautta myös Suomen itenäistymiseen.

Juminkeko/Merja Kähkönen
www.juminkeko.fi

Kuvat: Aleksei Maksimov

Kanteleen synty:

*Sanoi vanha Väinämöinen:
"Elä itke, puu vihanta,
vesa lehti, vierettele,
vyöhyt valkea, valita!
Saat sinä olevan onnen,
elon uuen armahamman;
kohta itkenet ilosta,
riemusta remahutellet."*

*Siitä vanha Väinämöinen
koivun soitoksi kuvasi.
Veisteli kesäisen päivään,
kalkutteli kanteletta
nenässä utuisen niemen,
päässä saaren terhenisen.
Veisti kopan kanteletta,
emäpuun iloa uutta,
kopan koivusta lujasta,
emäpuun visaperästä.*

(Kalevala, 44. runo 159–176)

*Vaka vanha Väinämöinen,
tietäjä iän-ikuinen,
oli teittensä ajaja,
matkojensa mittelijä
noilla Väinölän aboilla,
Kalevalan kankahilla.*

*Tuli nuori Joukahainen,
ajoi tiellä vastatusten:
tarttui aisa aisan päähän,
rahe rahkehen takistui,
länget puuttui länkilöihin,
vommel vempelen nenähän.*

*Siitä siinä seisotahan,
seisotahan, mietitähän...
vesi vuoti vempelestä,
usva aisoista usisi.*

(Kalevala, 3. runo 85–100)

Seuran valinta 2009

REPOLAN KARTTA

Kartassa näkyvät vesistöt ja vanhat kylät 1700 - luvulta alkaen. Tiestö on merkitty nykyisen tilanteen mukaan, jotta matkailija tietää, minne pääsee autolla.

Kartta on laadittu Google Maps -karttapohjalle tekijöinä Leo Homanen, Albert Iloinen ja muutamat vanhemmat repolalaiset.

Kun luet sukutarinoita, voit seurata kartasta tapahtumapaikat (= kylät).

Sopii liitteeksi Aunuksen Repola -kirjaan.

Tilaa lahjaksi ja soita p.040-538 3938 Juhani Kyöttiselä, Riekontie 18.as.15, 49410 POITSILA.

Kuva: Aleksei Maksimov

AUNUKSEN REPOLA -KIRJAA

vielä saatavana 25 e + postikulut noin 7e.

PÖYTÄSTANDAARIT

35 e/ kpl.

RINTAMERKIT (revonpää)

6 e, Tilaa s-postilla taloudenhoitajalta: pekkay.hukkanen@kolumbus.fi

REPOLAINEN – julkaisua

alkaen vuodesta 1996 voi tulostaa Internetistä repolaseura.org. Puheenjohtajalla ”irtonumeroita”, joita voidaan lähettää postitse. Soita ja kysy!

REPOLAN HISTORIAA VUOTEEN 1939 –vihkosta

venäjäksi, hinta 2e / kpl. puheenjohtajalta tuula.kilpelainen@iki.fi. Osta lahjaksi sukulaisillesi Repolassa.

Kaikkiin tuotteiden hintaan lisätään aina postimaksu painon mukaan.

Repolainen

-jäsenlehti on myös internetissä osoitteessa repola-seura.org.
-ilmestyy 3-4 kertaa vuodessa

- nro 49 maaliskuun loppu 2009 (viikko 14), aineistopäivä 14.3.

Jäsenistön kirjoituksia ja kuvia toivotaan yhteiseksi lukuiloksi.
Muistelmia, matkakertomuksia, sukutapahtumia valokuvineen
jne...

Repolaisessa julkaistut kirjoitukset edustavat kirjoittajien omia
näkemyksiä.

Lähetykset päätoimittajalle:

tuula.kilpelainen@iki.fi tai toimitussihteerille: ermau.phpoint.net

Toimituskunta:

Päätoimittaja puheenjohtaja Tuula Kilpeläinen 044 330 5529

toimitussihteerit Erkki Mauranen (03) 476 32 73

Painopaikka: M-Print Oy, Vilppula

VUOSIKOKOUS su 26.4.2009

pidetään su 26.4.2009 klo 11 Joensuussa Hotelli Juliessa,

osoite Valimontie 3, 80710 Lehmo.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 10. pykälässä
vuosikokoukselle määrätyt asiat.

Lisäksi

Karjalan kielen professori Pekka Zaikov Joensuun yliopistosta
vierailee kokouksen alussa kertoen karjalan kielen nykytilanteesta
ja opetuksesta Karjalassa.

Opastettu ajoreitti Rantakylä ja Salpakangas -viittojen kohdalta
oikealle (Pohjoisesta tultaessa ensimmäiset liikennevalot ja
vasemmalle) Kajaanin tieltä.

Kokous Julie –kabinetissa. Kokouskahvit kokouksen aluksi.

Lounasta noutopöydästä klo 15 saakka a´12 e/hlö.

Uuden hallituksen järjestäytymiskokous vuosikokouksen jälkeen
Tervetuloa kokoukseen!

Hallitus

